

I pticama na grani je bilo jasno, da po Bosni vrsljaju razni mesetari i spijuni. Znalo se, da se ti, obavjestajci kriju iza kojekakvih bjelosvjetskih humanitarnih organizacija. U, ratu je veoma lahko pridobiti nekoga, za svoj interes. Ako ga nahranis, onda ti ta osoba jede iz ruke. Vecina nije bila takva. Jednostavno se Bosnjak raznjezi kada se pojavi neko, ko nas eto hrani i da nije njega, pomrlli bi od gladi. Takvom bi Bosnjak dao sve. Samo mu u zenu ne diraj.

Dobih i ja naredjenje za hvatanje jednog spijuna. Rekose mi njegovo ime i prezime, da je Vatikanski spijun i da vozi djipa neke humanitarne organizacije. Ne, znaju tacno gdje se krije, ali znaju da mu je namjera napustanje Bosne. Izgubili su ga. Nije vise pod kontrolom. Sa njim, putuje njegova ljubavnica Andja. U prvi mah mi se ucini poznato ime. Andja!!! Zadnje, potrebne mu informacije Bruno je prikupljao u Gradaccu.

Bruno mora preko Kladnja. Odabrah ljude i postavih na pozicije. Zaposjeli smo sve puteve kojima bi Bruno mogao proci.

Oduljilo se cekanje. Dva dana i dvije noci ga cekamo. Ne dolazi Bruno! Nejma novih informacija o njemu. Niko nista ne zna. Jednostavno, „ispario.“

Naredise mi da povucem vojnike sa pozicija. Pretpostavljaju da je Bruno prosao i da je vec na putu za Vatikan. Izvrsih naredjenje i posvetih se drugim stvarima. Jos jedan spijun obavio svoj zadatak i nestao.

Izadjoh da protegnem noge. Prosetah po Kladnju. Vracajuci se u Komandu sretah Pujdu. Trazi me. Kaze da je vidio jedan parkirani djip kod mosta u Kladnju.

Posmatramo djip. Haj znaj je li Brunin djip. Mnogo je djipova i "humanitaraca" po Bosni.

Primjetih jednu zenu. Nije iz Kladnja. Poznata mi od nekud. Ko, bi ova zena? Odkud je znam? Razmislijam. Aha, sad znam. Jos, samo da utvrdim. Da slozim kockice.

Naredih Pujdi da bude u pripravnosti sa jos nekoliko vojnika. Naredih mu da se ne pojavljuju, dok ih ne pozovem.

Pridjoh "nepoznatoj" zeni.

- Treba li vam pomoc? - Trazite nekoga?

- Ne! - Ne trazim! - Cekam prijatelja!

- Aha, ja mislio da vam treba neka informacija! - Vidim da razgledate a niste odavde. - Ili mozda jeste, a ja vas do sada nisam vidjao.

- Nisam odavde! - U prolazu sam! - Idem za Hrvatsku sa prijateljem.

- Dobro! - Mislio sam da vam treba neka informacija.

- Ne, hvala, bas ste ljubazni!

- Nejma na cemu.

Ona bi da prekine razgovor. Ne dam se. Nastavljam dalje.

- Nije, lijepo od vaseg prijatelja, sto vas je ostavio da cekate na ulici.

Suti. Primijetih da je nervozna. Kao da je u strahu. Idem dalje. Zavrzni napad.

- Mogli smo popiti kahvu, dok cekate prijatelja.

- Ne, hvala. - Sad ce on.

- Gdje vam je prijatelj?

- Tu je u zgradi, kod jednog poznanika.

- Bas sam nekulturan! - Mnogo vas zapitkujem, a i ne upoznasmo se. - Semso!

Slijedi odgovor koji sam ocekivao.

- Drago mi je. Andja!

- Andja!!! - Vidim da Vas od nekud znam, pa Vas zato zapitkujem.

- Ne vjerujem! - Ja Vas ne poznajem!

- Upoznali smo se u Gradaccu, 92-ne! - Vi ste mene zaboravili! – Ja, Vas nisam!

- Ne sjecam se! - Mozda grijesite.

- Ne, nije greska! - Bili ste moralista (pomocnik komandanta za moral i vjerska pitanja) u Gradaccu.

- Tacno! - Od kuda znate?

- Komandovao sam, Vlasenickom cetom, u Gradaccu, kad je poginula bolnicaraka Dzenaida.

- A, da, sjecam se. - Imate dobru memoriju! - Prepoznali ste me!

- Imam! - Da Vam vise ne dosadjujem. - Sretan put!

- Hvala!

Udjoh u komandu. Rekoh Pujdi i ostalima da je Bruno tu. Ona zena, sto stoji vani je Andja. Kad Bruno izađe, uhapsicemo ga.

Nismo dugo cekali da Brunin izlazak.

Izlazi iz zgrade sa Nalicem. Razgovaraju na Italijanskom jeziku. Nalic je boravio u Italiji i poznaje njihov dijalekt.

Zamolismo Nalica da prevedi Bruni, da nam je naredjeno da ga uhapsimo. Nalic bjesni, govori nam da nismo normalni, da nejmamo pojma koga hapsimo, da ne znamo koliko je taj covjek valjao Bosni. Zvace komandanta Sadica (Komandant 2. Korpusa AR BiH) u Tuzlu da intervenise.

Hladno odgovaram.

- Samo zovi! - Sadic je i naredio da ga uhapsimo.

Bruni nije nista jasno. Na kraju Nalic pristade da mu prevede o cemu se radi. Buni se Bruno. Mrmlja nesto na Italijanskom. Andja suti. Privedosmo ih u Komandu.

Zahitjevam od Brune da otkljuca auto, da izvrsimo pretres. Odbija. Ako nece da otkljuca, mi cemo razvaliti vrata. Na kraju pristade. Vidio valjda da nejma kud.

U djipu nadjosmo veliki sanduk. Zakljucan je. Jedva ga unesosmo u Komandu.

Nece Bruno da ga otkljuca. Zakljucan velikim katancem. Na kraju pristade.

Unutra mnogo video kasete.

Izvijestih pretpostavljene da smo uhapsili Brunu. Ne mogu da vjeruju.

Dolazi u Komandu bezbjednjak. Od zurbe se nije ni presvukao. U zamazanom mehanicarskom odijelu i prljavih ruku do lakata. Popravljao auto. Trebalo je vidjeti Bruninu facu kad ga je vidio.

Nadjosmo TV i video rekorder. Treba pregledati te silne kasete.

Na prvoj kaseti vidimo da je snimana Vozuca. Lijepo se vide nasi polozaji, a u pozadini puklo prostranstvo vozuce. Prepoznah i nase borce iz Vlasenice, koji su bili tamo na ratistu.

Helem nejse, pregledasmo jos neke kasete.

Ponovo dolazi bezbjednjak, sa jos jednim oficirom. Stigla naredba da se Bruno sprovede u

Komandu u Tuzlu. Upicanili se obojica. Vodice ga oni.

Odvedose Brunu i Andju.

Na, sav glas, se u Tuzli trubi o uspješnom otkrivanju i hapsenju Vatikanskog spijuna Brune. Sve pohvale za uspješno izvedenu akciju.

Pohvale upucene na pogresnu adresu. Upucene osobama koje to ne zaslužuju. Niko ne spomenu Pujdu i Semsu. Samo se u Kladnju zna istina.

Saznadoh da je sav materijal oduzet od Brune. Bruno je protjeran iz Bosne i zabranjen mu povratak. Smijesno! Da li je Bruno bio kasnije u Bosni, pod drugim imenom i na drugoj teritoriji ne znam.

Nakon nekoliko dana sretoh Nalica. Izvinjava se. Nije znao sta je Bruno radio. Mozda se i uplasio, da ga neko ne pita, sta je on radio sa Brunom.

Da Pujdo ne vidje djip, da nije smatrao za shodno da me izvijesti o tome. Da ne zapamtih Andjin lik u Gradaccu, kad mi je rekla da je Dzena, greskom ukopana. Da je tad ne zamrzih i iz tog razloga ne zapamtih njezin lik, nikad Bruno ne bi bio uhapšen.

Da ne bi toga, ne bi pogresne osobe za to bile nagrađene i visoko odskocile zbog njihove sposobnosti otkrivanja i hapsenja međunarodnih spijuna koji vrsliju Bosnom. Serlok Holms je za njih mala beba.

Nista se u zivotu ne desava slucajno!

PLBiH.ORG

